UTANMAZ ADAM

YAVUZ TARAN'DAN
7. VİTES

VAH VAHAP VAH

SONER GÜNDAY'DAN
SITKI SEDAT

MURAT VE HALİL'DEN
ZOMEN

TEKİN ARAL'DAN
Dıgıl'CA

ŞEVKET YALAZ

SERHAT GÜRPINAR

ZAFER TEMOÇİN

SÜLEYMAN ARGUN

HALİL İNCESU

Dıgıl

Bütün zamanların en dıgıl çizgi roman dergisidir

Fiyatı: 700 lira (KDV içinde)

Perşembe günleri çıkar

Sayı: 76

11 EKİM 1990

BİROL BAYRAM

BULENT MORGÖK • İBRAHİM SARI • KAYHAN ERKAN • VEDAT ÖZDEMİROĞLU • ERHAN BAŞKURT • ERKİN ERGİN

Mikro MAGANDA

Serhat Gürpınar

● Oy... oy... çimen...

● Daşlama...

Erhan BAŞKURT — GECELERİN ARİFİ

● Delikanlı ...

● Uyan be oğlum, faka basma..

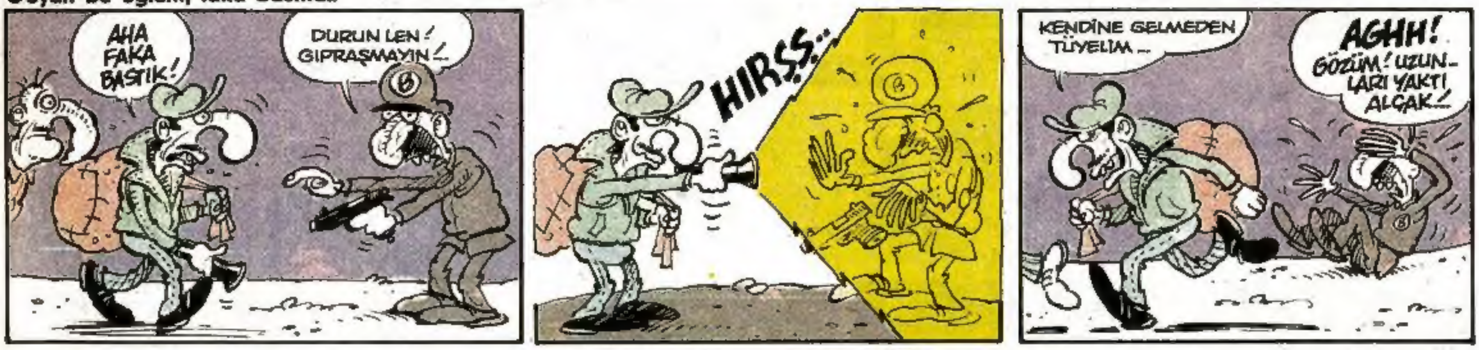

Dıgıl

YIL: 2 Sayı: 76

11 EKİM 1990 PERŞEMBE

Basıldığı Yer: Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. İST.
Haberleşme Adresi: Sivritaş Sok. 11-2 Mecidiyeköy– İST.
Tel: 175 36 86

HÜRYAY A.Ş. adına Sahibi: **OĞUZ ARAL**
Yönetmen: **GALİP TEKİN**
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: **İNCİ ARAL**

DIGIL ABONE KOŞULLARI: 3 AYLIK: 12.350 TL. 6 AYLIK: 24.700 TL. 12 AYLIK: 49.400 TL. TEL: 550 25 04 - 6 HAT

UTANMAZ ADAM

OĞUZ ARAL

Tekin Aral Yazıyor

Dıgıl'ca

FRENKİSTAN (5)

Hikâyemizin geçen haftaki bölümünde sizlere, on yıl önce Londra'ya giden ve işe bulaşıkçılıkla başlayıp Londra'da iki büyük restoran sahibi olan Elazığlı üç kardeşi anlatmıştım. Bu hafta da sizlere Londra'nın gece hayatından söz edecek, bu arada bir tiyatroda başımdan geçen bir de olayı anlatacağım.

Londra'da gece hayatı dışardan bakıldığında hemen hemen yok gibi. Akşam saat yedi oldumu Londralılar sanki alarm çalmış gibi evlerine koşuyorlar. Sokaklarda bir anda tek Allah'ın kulu kalmıyor.

Sizlere daha önce sözünü ettiğim, yıllardır orada yaşamakta olan arkadaşım Halil'e **"Yahu bu memlekette insanlar hava kararır kararmaz tavuk gibi soluğu yatakta mı alırlar?.."** diye sordum.

"Dışardan öyle görünür ama, aslında burada akıl durduracak bir gece hayatı vardır. Yalnız nerede ne olduğunu, nereye gideceğini bilmek gerekir" dedi Halil.

Bu işlerle ilgili **"Where to go?"**, **"Time out"** gibi birkaç dergi çıkıyor Londra'da.

Bu dergiler, sinemalarda, tiyatrolarda, gece kulüplerinden lokantalara, **"Muzır"** neşriyat yapan seks revülerinden, aganigi maganigi vaziyetindeki hatunlara kadar herbirşeyi yazıyorlar.

Londra'da yüzlerce caz ve pop klübü var. Her birinde ünlü gruplar ve şarkıcılar sahneye çıkıyorlar. Ayrıca buraya dünyanın herbir yanından ünlü müzik sanatçıları geliyor. Bir gece bunlardan birine gittik. Gördüğümüz manzara karşısında donduk kaldık.

Televizyonun bazı yabancı müzik yayınlarında hani sahnede biri şarkı söylüyor da dinleyiciler ayakta tempo tutup dansediyorlar. Gittiğimiz klüp işte o tür bir yerdi. Öyle oturacak yeri falan yoktu. Sahnede kızılderiliye benzer kılıklı biri şarkı söylüyordu. Söylüyordu ama, içeriyi tıklım tıklım doldurmuş kalabalığın attığı çığlıklardan adamın ne söylediği duyulmuyordu. Kızlı erkekli bir yığın insan etlerinden et koparılmış gibi bir yandan bağırıyorlar, bir yandan da tepiniyorlardı.

İte kaka içeri girdik. Bir köşeye çekilip olanları izlemeye başladık. O sahnede sözüm ona şarkı söyleyen oğlan bir ara mikrofonu bıraktı, sahnenin ön tarafına geldi. Sonra da kollarını kaldırıp indirerek başladı o kabalalığa askerdeki gibi talim yaptırmaya. Oğlan kollarını indirdikçe tüm o gürüh yere kapaklanıyorlar, kızılderili kılıklı oğlan kollarını kaldırdıkça da bir çığlık koyverip, ayağa fırlıyorlardı. Bu hikâye beş dakika kadar devam etti. Sonra o oğlan bunları bırakıp çekti gitti. Oğlan gittiğinde hepsi yere kapaklanmış durumdaydı. Öyle kaldılar. Çocuk kılık değiştirmeye mi gitti?.. Tuvalete mi gitti?.. Yoksa tamamen mi gitti?.. Orasını anlamadık.. Herkes yüzü koyun yere kapaklanmış öyle duruyordu. Ayakta hanımla ben, yalnızca ikimiz kalmıştık.

O arada hanım kulağıma eğildi..

– **Ayakta senle benden başka kimse kalmadı. Etrafa ayıp olacak.. Gel biz de yatalım yere..**

– **Sen oynattın mı,** dedim. **Hazır şunlar sessiz sakin yatarken, itişip kakışmadan gel tüyelim buradan.**

O kızılderili oğlan tekrar sahneye geldi mi, gelmedi mi bilmiyorum ama, biz yerde yatanların üzerlerinden atlaya atlaya kapıdan çıktık.

Londra sanat hareketleri konusunda çok yoğun bir yer. Özellikle tiyatroların İngilizlerin yaşamında özel bir yeri var. Bir yığın tiyatro var. Ve bu tiyatrolarda, filmlerden, televizyon dizilerinden tanıdığımız bir alay ünlü oyuncu oynuyor. Ayrıca öylesine tutulmuş oyunlar var ki, yıllardır oynuyor. Örneğin birze de oynayan **"Evita"** orada aralıksız sekiz - dokuz yıldır oynanıyor. Oyunun geliri hisse senedi çıkarılıp halka açılmış. Halk gelirden pay alıyor. **"Cats"** diye yıllardır oynayan bir oyun var. Onun da geliri halka satılmış.

Biz şu ara Londra'da ençok tutulup, ençok iş yapan **"42. Sokak"** adlı bir müzikale gittik. Gittik ama yer bulabilmek için tam iki saat koşuşturup uğraştık. Ve bu arada ben de, Londra sahnelerine çıkan ilk Türk oldum. Aslında gazeteler, bundan beş on gün önce Londra'ya sahneye çıkıp **"Ben**

DEVAMI 4. SAYFADA

3.SAYFADAN DEVAM

Anadolu" oyununu oynayan **Yıldız Kenter**'in Londra'da sahneye çıkan ilk Türk olduğunu yazdılar ama siz inanmayın. Londra'da sahneye çıkan ilk Türk benim. Nasıl oldu?.. Bakın, onu anlatayım.

O ünlü **"42. Sokak"** oyununa gittiğimiz gece, tiyatroya bizimle birlikte gelecek, bizim gibi Londra'da gezide olan karıkoca iki arkadaşımız daha vardı. Onların biletleri de bendeydi. Tiyatronun kapısında epey bekledik, gelmediler. Bizim hanıma biletini verdim. **"Sen gidip yerine otur. Biraz daha bekler, ben de gelirim"** dedim. Bir on dakika daha bekledim. Gene gelmediler. Ben de biletimi kestirip içeri girdim. Oyun başlamış olacaktı... Zira ortalıkta benden başka kimse kalmamıştı. İlerde bir kapı vardı. Oraya gittim. Baktım uzun bir koridor. Ortalıkta karanlıkça olduğundan el yordamıyla yürümeye başladım. Etrafta ne bir görevli vardı ne de başka bir kimse. Koridorun sonunda üç dört basamaklı bir merdiven çıktı karşıma. Merdivenleri çıktım... Daha sonra da önüme gelen küçük kapıyı açıp içeri girdim. İçerisi kapkaranlıktı... Ama gümbür gümbür bir müzik sesi geliyordu. İçimden **"Helal olsun adamlara be!.."** dedim. Öyle bir tesisat kurmuşlardı ki, sahnenin sesi ta buralara kadar bu derece güzel geliyordu. Daha sonra az ilerde ışık sızan bir küçük aralık gördüm. Oraya doğru yürüdüm. Ve o anda dondum kaldım işte. Zira sahnenin kenarındaydım ve iki adım daha atsam sahneye çıkıyordum. O gümbür gümbür gelen müzik sesi sahnenin hemen önündeki orkestradan geliyordu. Sahnede ise oyun oynanıyor, kızlı erkekli belki otuz kişi pırıl pırıl elbiseler giymişler dansediyorlardı. Kendimi geri attım. Bu sırada sahne arkasında harıl harıl dekor ve ışık işleriyle uğraşan ve koşuşturan sahne görevlilerinden biri de beni gördü zaten. Hayretten faltaşı gibi açılmış gözlerle bana doğru koştu. Orada ne aradığımı sordu. Durumu anlatınca da beni kolumdan tutup koşar adımlarla o ilk girdiğim kapıya kadar götürüp dışarı çıkardı. Sonra orada biraz daha dolandım. Nihayet bir görevli yakalayıp eline bileti tutuşturarak, karanlıkta ondan bundan özür dileyerek gösterilen yerime oturdum. Böylece de Londra'da sahneye çıkan ilk Türk ben oldum.

Şimdi Paris'e uçmak ve haftaya Paris'te buluşmak üzere lütfen kemerlerinizi bağlayın ve sigaralarınızı söndürün.

Devamı haftaya..

Tekin Aral

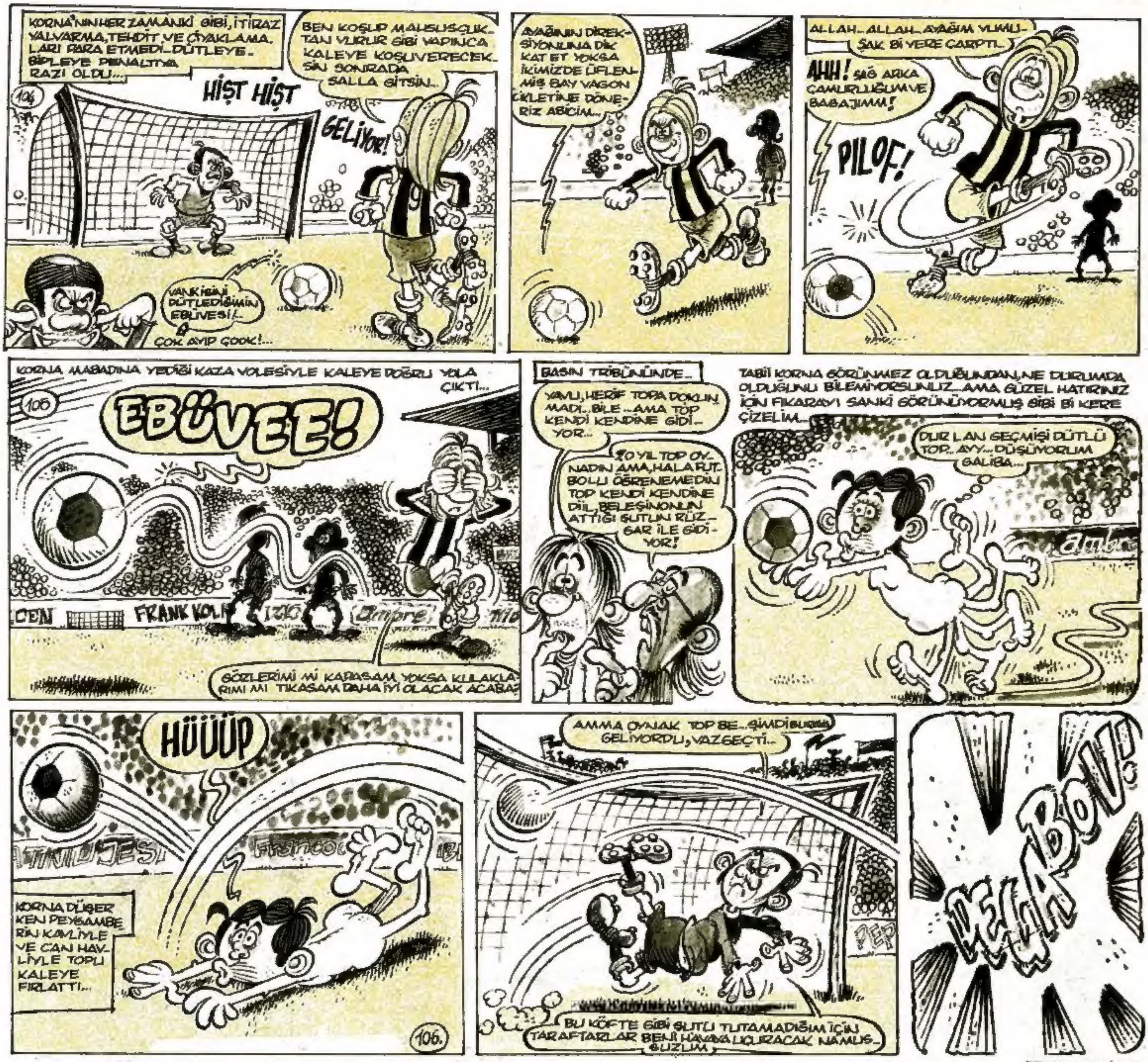

DEVAMI HAFTAYA-

ZONTALAR KRALI (ZOMEN)

Yazan: MURAT KÜRÜZ
Çizen: HALİL İNCESU

SITKI SEDAT

● SİTRESLE GELEN

● CİLİNGİR SORFRASI.

● KEDİ OLGUSU.

● TİLKİ UYKUSU.

● KURNAZ GELİN

★**Gönül galerimden bir şiir**

– AŞK VE SEVGİ

Bir hefsaneydi bir hafnaseydi
Senle beraber olmak
Gayalardan yuvarlanırken
eteklerine tutunmak
Bir hefsaneydi, bir hefsaneydi
Senin baban
Hefsaneden de öteydi.
Heyhüla gibi bir şeydi.
Çatık kaşları vardı.
Sinirli bakardı.
Onu ilk gördüğümde
Tamda seni elliyordum parkta.
dedim ki, sonum geldi.
Bu adam beni çiğ çiğ döğer.
Etlerimi lami lami eder.
Hefsaneydi, hefsaneydi senin baban
İkimizi öyle görünce
Yani sarmaş dolaş
Yani ben senin oranı buranı dutarken
Apansız geliverdi... Apansız dövüverdi.
Apansız gayalardan attı beni aşşa
Göremedim, gerisini hatırlayamadım.
Seni de dövdümü o elleri gırılasıca...
Hefsena Adam..
Ayyy yine baban geldi aklıma.
Birdeniçimi bi gorku kapladı.
Ayyy senle bi daha görüşmek istemiyorum
Babandan gorktuğum için değil ya.
Birden senden tiskindim...
Hoşçakal sevgilim taki sonsuza dek.

SON

Sıtkı Sedat 1990
Haydarpaşa Numune Hastanesi
Ortopedi Kliniği

Bu cansız hayalime baktıkça beni hatırlayasın sevgili dostlarım.

SONER GÜNDAY

TAM GAZ GiDERKEN

SÜRECEK

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
GALİP-YILMAZ-ŞEVKET

Özet

SÖYLEDİĞİ BİR TÜRKÜYLE SAHNEYE ÇIKMA TEKLİFİ ALAN VAHAP, SAHNEDE ZOR DURUMA DÜŞÜP, AĞLAYIP, BAĞIRINCA, DİNLEYİCİLER TARAFINDAN ÇOK TUTULUR...

Öykünün hiçbir kişi, olay ve kuruluşla ilgisi yoktur. Tamamen hayal ürünüdür.
YILMAZ OKUMUŞ

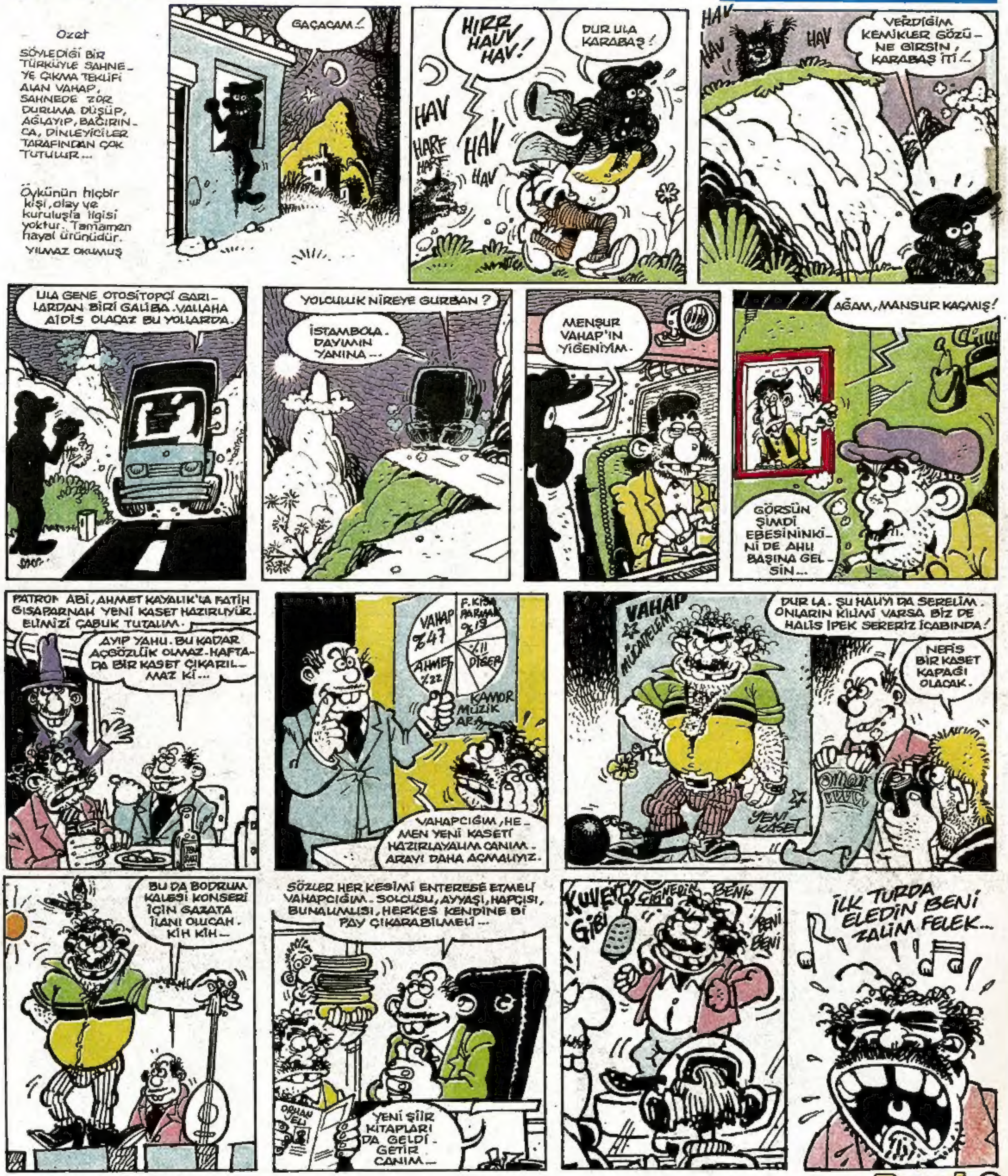

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
GALİP-YILMAZ-ŞEVKET

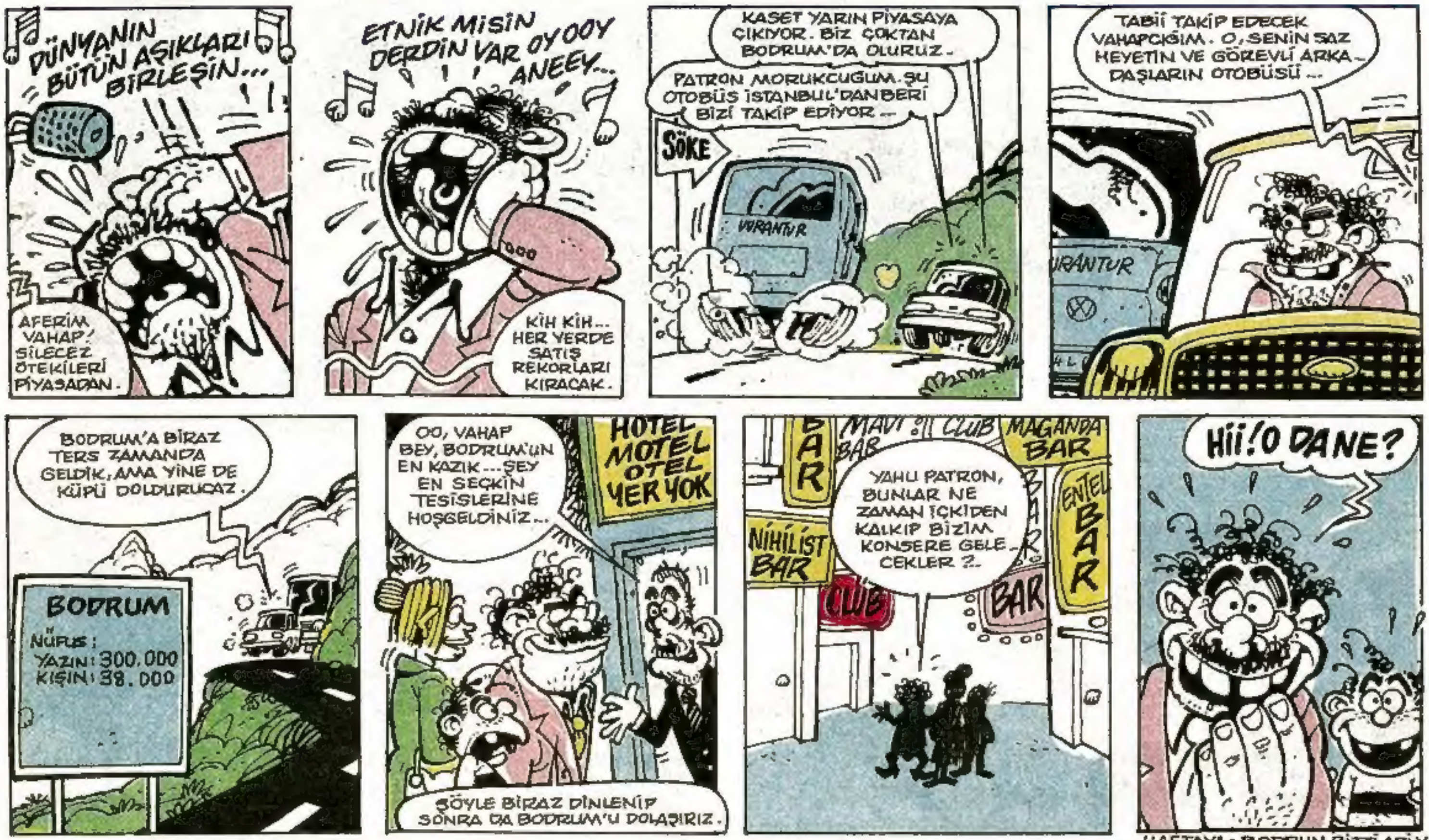

HAFTAYA: BODRUM BİTTİ ABİ YA.

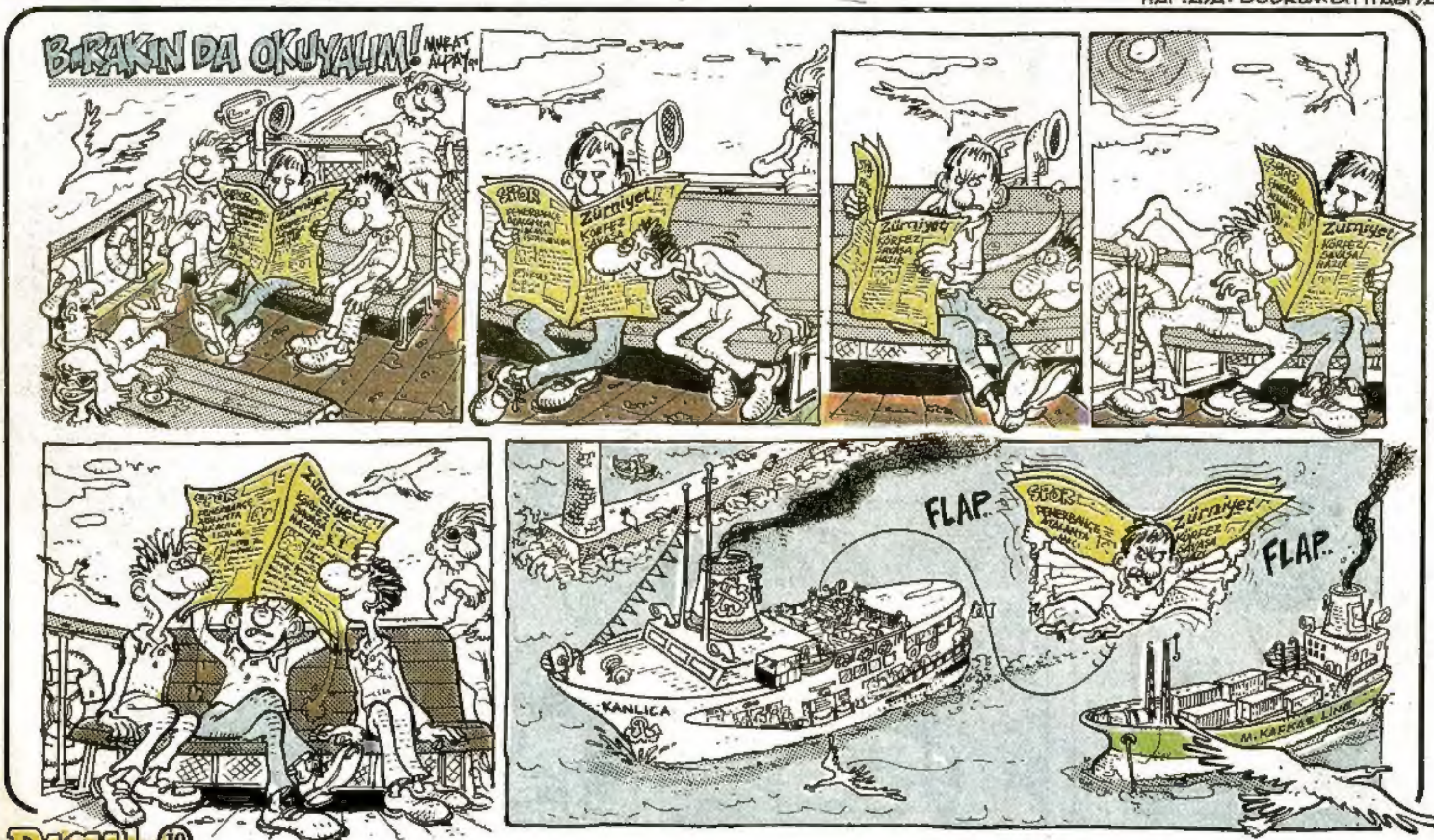

OTOSTOP

HALİL İ. YILDIRIM

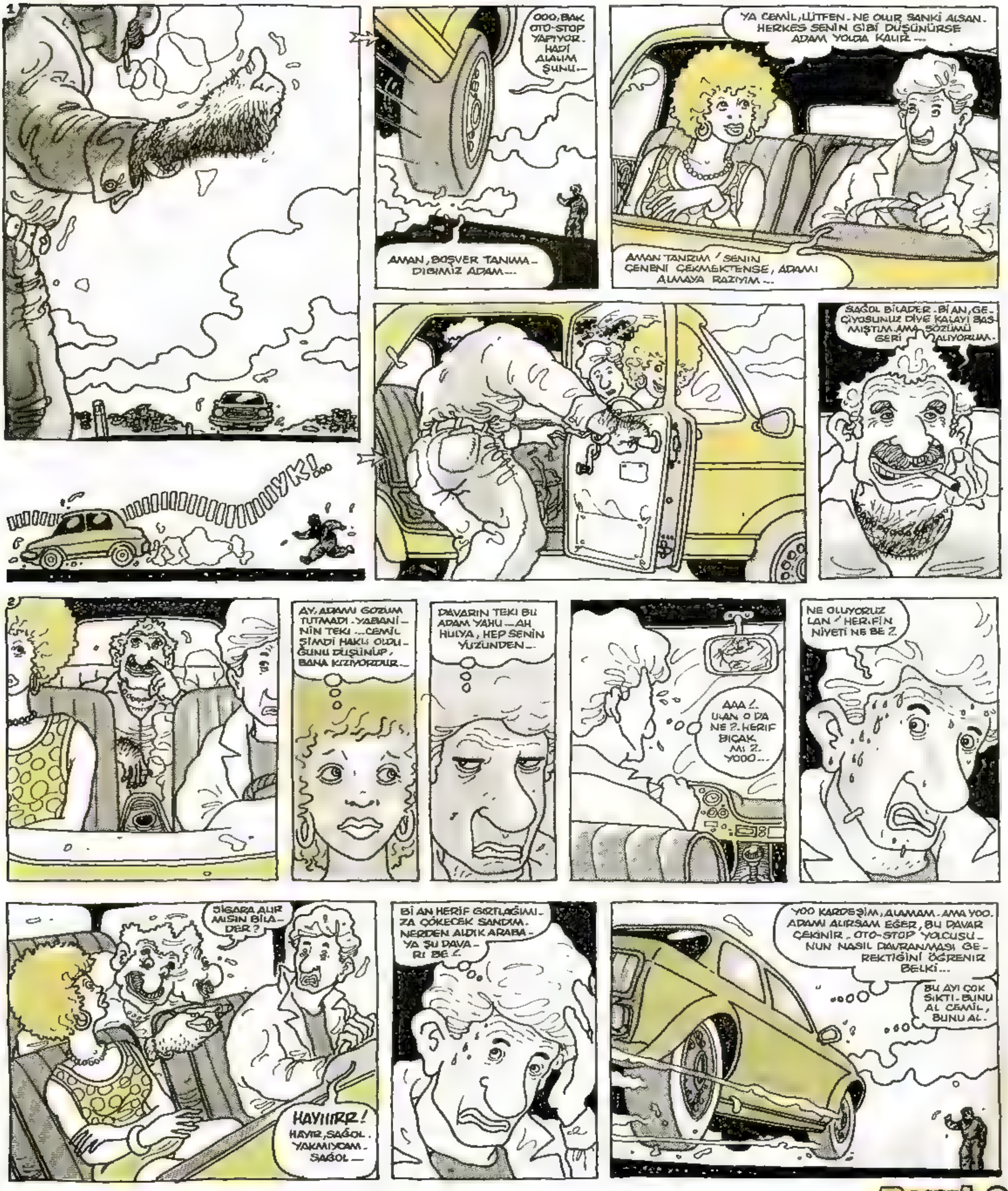

OTOSTOP

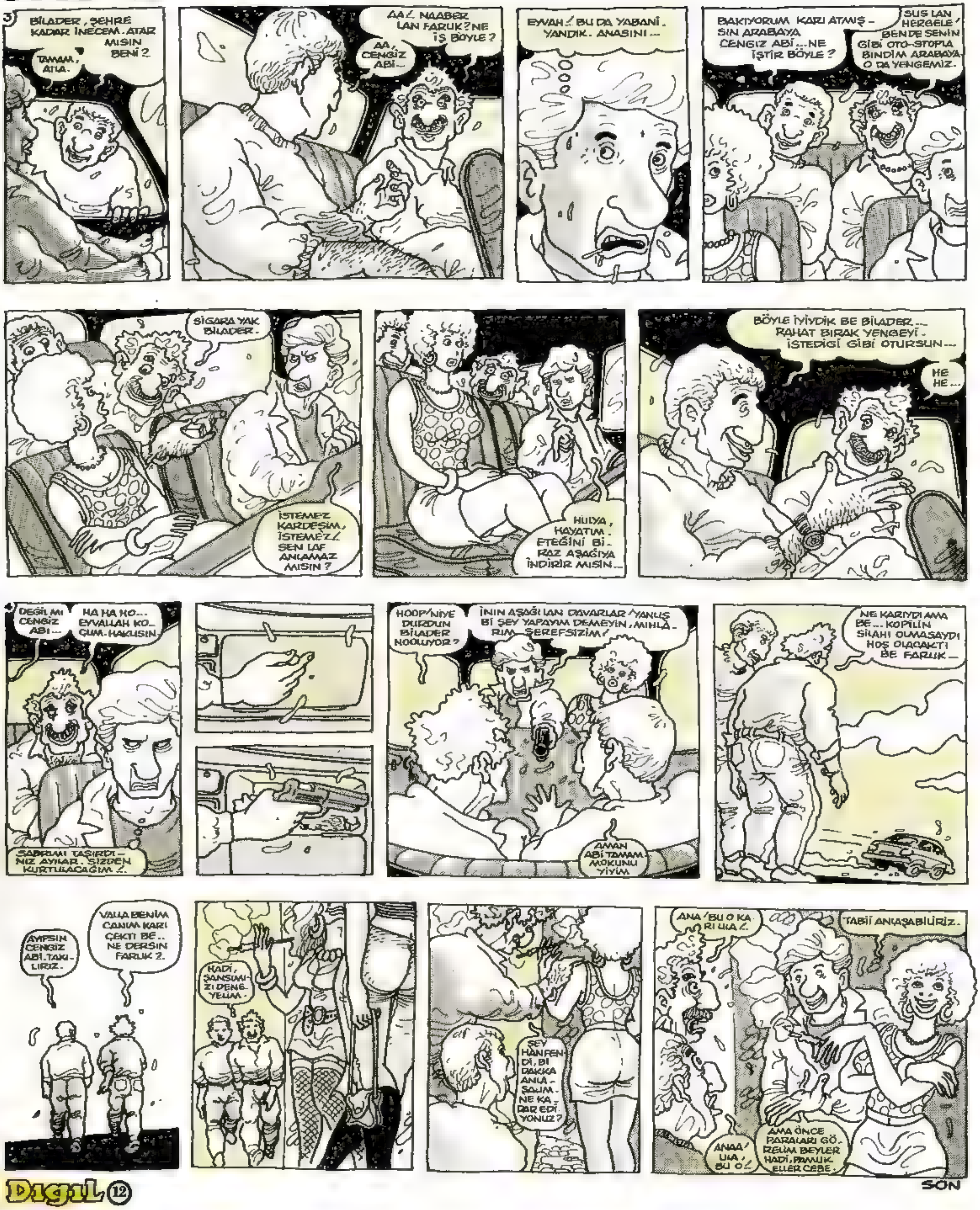

3
BİLADER, ŞEHRE KADAR İNECEM. ATAR MISIN BENİ?
TAMAM, ATLA.
AA! NAABER LAN FARUK? NE İŞ BÖYLE?
AA, CENGİZ ABİ...
EYVAH! BU DA YABANİ. YANDIK. ANASINI...
BAKIYORUM KARI ATMIŞSIN ARABAYA CENGİZ ABİ... NE İŞTİR BÖYLE?
SUS LAN HERGELE! BEN DE SENİN GİBİ OTO-STOPLA BİNDİM ARABAYA. O DA YENGEMİZ.
SİGARA YAK BİLADER.
İSTEMEZ KARDEŞİM, İSTEMEZ! SEN LAF ANLAMAZ MISIN?
HÜLYA, HAYATIM. ETEĞİNİ BİRAZ AŞAĞIYA İNDİRİR MISIN...
BÖYLE İYİYDİK BE BİLADER... RAHAT BIRAK YENGEYİ. İSTEDİĞİ GİBİ OTURSUN...
HE HE...
4
DEĞİL Mİ CENGİZ ABİ...
HA HA KO... EYVALLAH KOÇUM. HAKLISIN.
SABRIMI TAŞIRDINIZ AYILAR. SİZDEN KURTULACAĞIM!
HOOP! NİYE DURDUN BİLADER NOOLUYOR?
İNİN AŞAĞI LAN DAVARLAR! YANLIŞ Bİ ŞEY YAPAYIM DEMEYİN, MIHLARIM ŞEREFSİZİM!
AMAN ABİ TAMAM. MOKUNU YİYİM.
NE KARIYDI AMA BE... KOPİLİN SİLAHI OLMASAYDI HOŞ OLACAKTI BE FARUK...
VALLA BENİM CANIM KARI ÇEKTİ BE.. NE DERSİN FARUK?
AYIPSIN CENGİZ ABİ. TAKILIRIZ.
HADİ, ŞANSIMIZI DENEYELİM.
ŞEY HANFENDİ, BI DAKKA ANLAŞALIM. NE KADAR EDİYONUZ?
ANA! BU O KARI LA!
TABİİ ANLAŞABİLİRİZ.
AMA ÖNCE PARALARI GÖRELİM BEYLER HADİ, PAMUK ELLER CEBE.
ANAA! LAA, BU O!
SON

TAM GAZ GİDERKEN

SONBAHARIN GÜZELLİĞİ DANK ETTİ. YAĞMURDAN YOLLAR DANA DİLİ GİBİ KAYGAN YA. YOLA PÜR DİKKAT OLMAKTAN ÇEVREMİ ISKALAMIŞIM Bİ ARA... ALDIM FOTO MAKİNAMI ŞAKIRT GÖKYÜZÜNE ŞUKURT DAĞLARA BAYIRLARA. ÇADIRLAR KURUP SU KENARLARINA, AĞAÇKABUKLARINI TAŞLARI, YOSUNLARI KOKLAYIP, FAZLA KASINTI OLMAYAN TEPELERE TIRMANDIM. YÜKSEKLERDEN SEYRETTİM NE ÇOK RENK VAR. BOYA KUTUM HALT ETMİŞ. ACIK AYAKKABIM ESKİDİ, AZ BİŞİİ PARA SAVURDUM, İŞTAHIM DORUK MEVKİİ'DE, SİNCAP GÖRDÜM, ACAYİP KUŞLAR (PUNK GİBİ). OH CANIMA DEYSİN. YARASIN BANA AABİ YAA... YA KÖYLÜ, KASABALI O GÜZEL KIZLAR. GÖRÜNCE ŞAPKASINI ÇIKARASI OLUYO İNSAN (ŞAPKAM OLSA AYIP EDİYOSUN).

ARAKLA KENDİNİ

- CEBİNDEKİ PARANIN: VİTAMİN, ENERJİ, KAHKAHA, ÖĞRENME VE MÜZİKAL DEĞERİNİ SAPTA. ONA GÖRE DAĞAT KENDİNİ. YARARLAN, VARYEMEZ AMCA HESABI.
- PEKİİ YA KIŞ OLİMPİYATLARINA HAZIRLIKLARIN. AYAKLARINI ŞÖÖLE TAKOZ Bİ PABUCA SOK.. GÖMLEKLERE GÖM KENDİNİ AMAA ASTRONOTSAL GÖMLEKLER. KORUYCU, ÇOK CEPLİ. KOLALTLARI BOLKİ, TER GÖLLERİ OLUŞTURUP SENİ REZİLİ KEPAZE ETMESİN KOKULAR SALGILAYIP. YÜKSEK BELLİ MONTLAR GİYİP, BU RUTUBETLİ HAVADA BELİNİ ÜŞÜTME. BÖBREKLERİN SANA LAZIM. SONRA CİNSEL SORUNLAR ÇIKAR BAŞINA MADARA OLURSUN. NEDEN MADARA OLDUM DİYE DOKTORDAN DOKTORA NOKTALARI BİRLEŞTİRİP TİRİPLERE GİRERSİN.

AT AT AT

ÇİZGİLİ (KARİKATÜR) PİJAMANI, KIRIK KLOZET KAPAĞINI, SELOBANTLA RAMSES GİBİ BANTLANMIŞ FİŞ, PİRİZ, KABLO IVIR ZIVIR NE VARSA. ŞİMDİLİK BU KADAR.

BİLMECE

KARBURATÖR'ÜN ANLAMI NE.
KARIŞTIR
BURUŞTUR
ATIŞTIR
ÖRÜŞTÜR

DELİSİN

- POKER BİLMİYOSAN
- ODANIN CAMI PİSSE
- TAVAN LAMBASI KULLANIYOSAN
- KARDEŞİNİN RESİM ÖDEVİNE YARDIM ETMİYOSAN
- KANİÇYA'NIN KOLUNUN KIRILDIĞINA SEVİNİYOSAN

YEDİNCİ VİTES

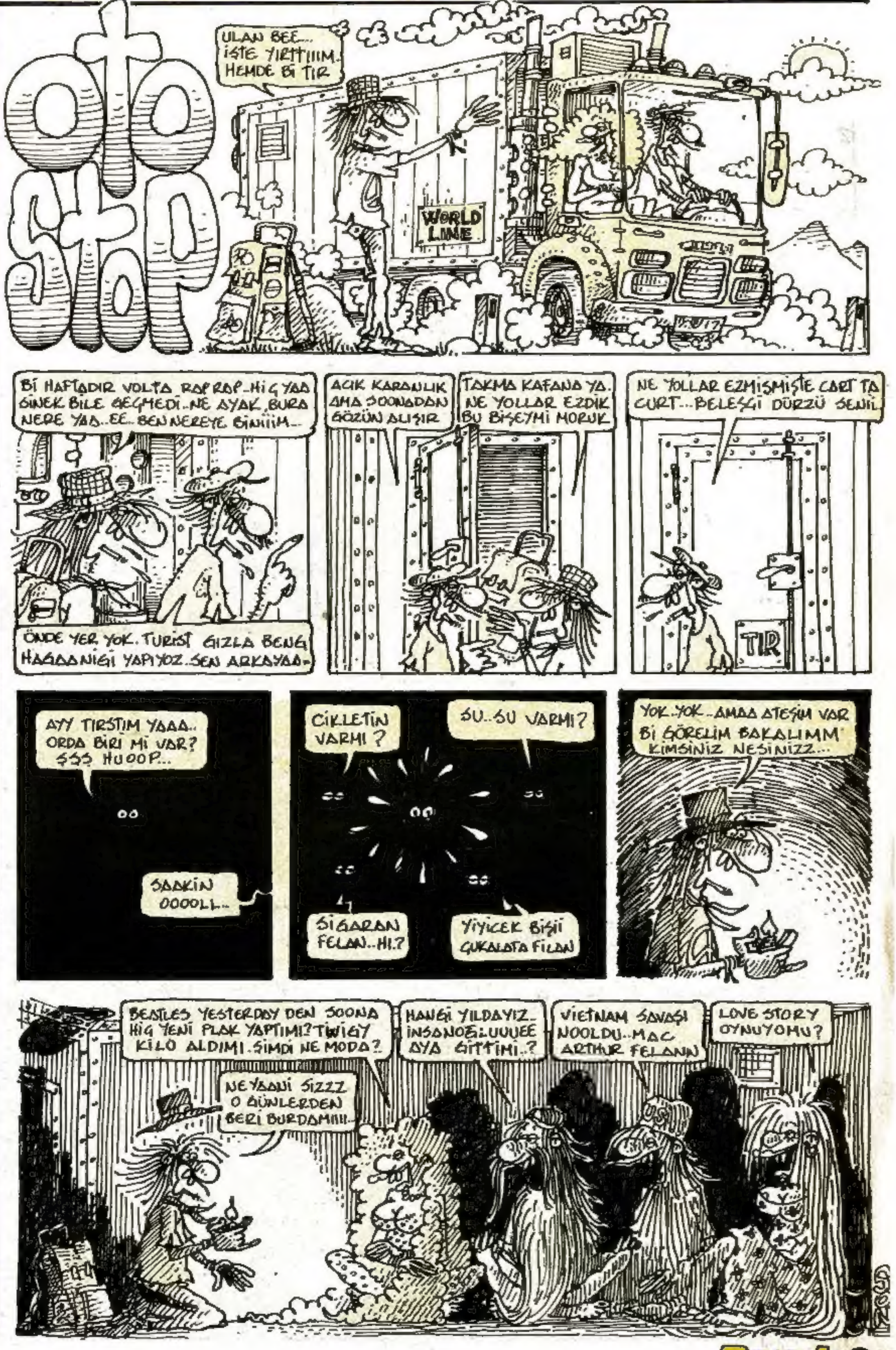

YADİGAR

KAYHAN ERKAN

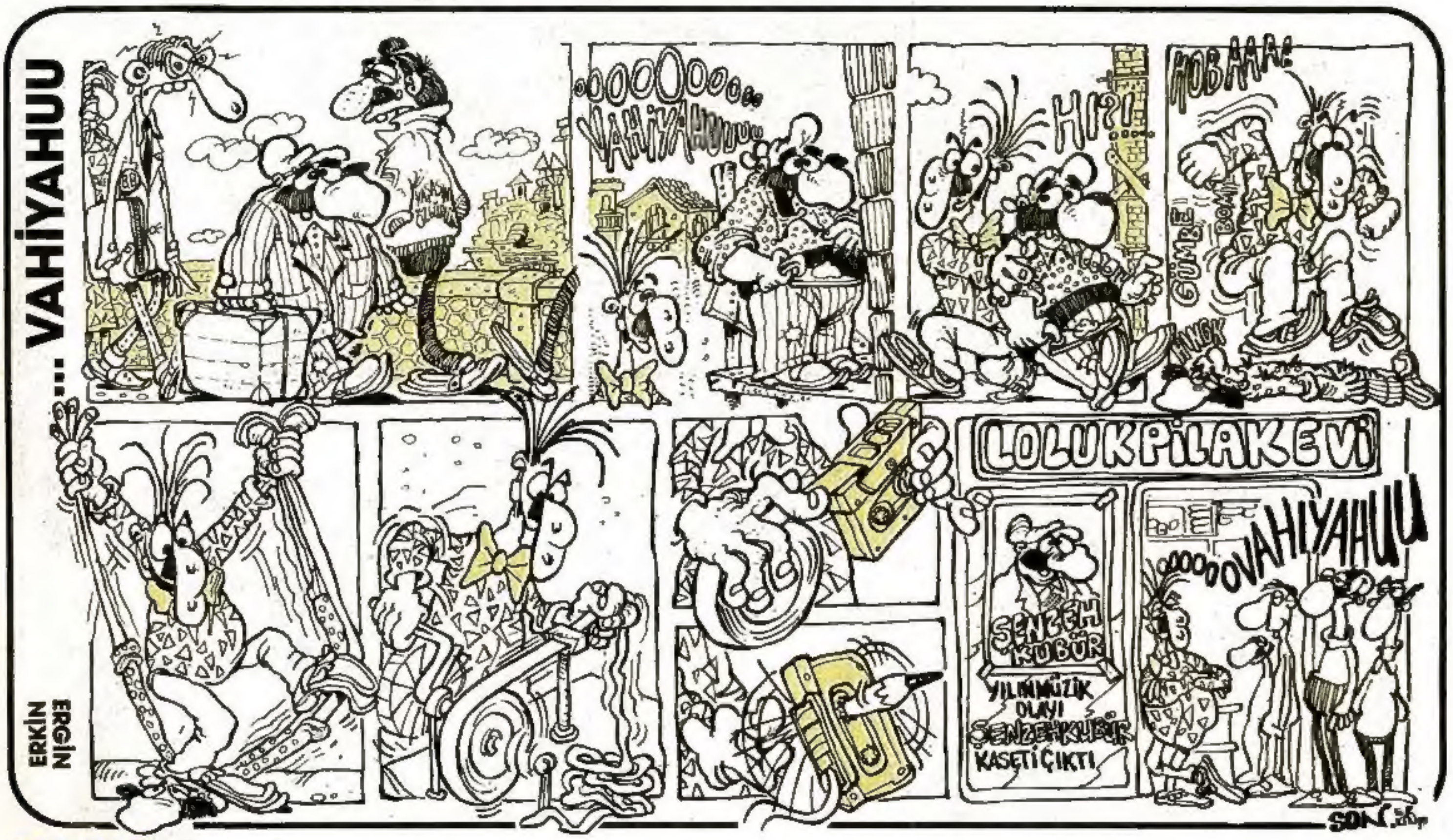

GELECEĞİN DEFİLESİ

ERDEM + RIZA

ZZZ TERENKÖY

KUTLUKHAN PERKER

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

sayıklamalar

heheheey monşer, yıllar sonra
şöyle buyrun, nasılsınız
anlaşılmakta, yorgunsunuz
üzmüşler sizi, kırgınsınız
tekerrüre tenezzül etmiyo tarih
çoook şansız zamanlar bunlar
elektronik taş devri
ve dokunmatik trajedi
ve tabare kesmük
aldırmayın monşer, haklısınız
çoook şanssız insanlarız bizler
görüntüler donabilirken ekranda
uzakta çocuklar donmakta
hava muhalefetinden
ve hava muhalefet kokmalıyken
hayatımız kulis akademisi
akbakan başbulut
sen **"maavi yarınları"** unut
elbet mönşer, yine bi umut
elbet yine edith piaf
deli hollandalı'nın ölüm sarısı
**"bu ipi kimse için gezdirmiyorum
bir kere asılmışım çocukluğumda"**
dijital yazılmış alınyazımız...
üstelik bi de talihsiziz
yabancılaştık monşer, yalancılaştık
güzel rüyalar yok, renkli
paranoyalar var, korkunç
imgelerde meni kokusu
niçin yaşadığını düşünmeyenlerde
bir anlamsız ölüm korkusu
gökdelenler ve bond çantalar
ve pazarlıklar, tokalaşmalar
çek defterleri ve imzalar
şşşşirketleşmiş bir dünya
nereye dönüyor monşer, n'oluyor?
kimler gidoor, kimler kaloor
ölenle ölünmoor,
derken serseri palyaço'yla
birlikte ölüyor **"müstesna bir sevgili"**
yalnız ozanlar mı hüzünlü yalnız?
ya yorgun-yaşlı kaplumbağalar?
yine de monşer, aldırmayın
bugün ilk günü
bundan sonraki hayatın
gevşetiniz kravatınızı
bir iki saat kestiriniz
düşünmeden kayıplarımızı
seriliniz, serpiliniz
görmezden gelip ayıplarımızı...
★ ★ ★
çoook alametler belirdi
vakit tamamdır,
monşerin ölümü son ihtar...

1990 GÜZ ETKİNLİKLERİ

ZAFER TEMOÇİN
İşbirlikçi